U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Pavla Vrchy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Milady Tomkové, rozhodl o návrhu **Úřadu pro ochranu osobních údajů,** se sídlem v Praze 7, pplk. Sochora 27, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 4,** a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 10 Nc 2796/2010, o vydání předběžného opatření: žalobce **M. Z.,** a žalované **Telefónica Czech Republic, a. s.**, se sídlem v Praze 4, Michli, Za Brumlovkou 266/2,

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 10 Nc 2796/2010, o nařízení předběžného opatření ve věci výmazu osobních dat žalobce z rejstříku dlužníků vedeného žalovanou, **je soud.**

II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 27. 9. 2010, čj. 10 Nc 2796/2010 - 6, **se zrušuje.**

Odůvodnění:

Návrhem doručeným dne 12. 4. 2011 se Úřad pro ochranu osobních údajů (dále též „navrhovatel“ nebo „Úřad“) domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 4 ve věci návrhu žalobce na vydání předběžného opatření, jež by žalované uložilo povinnost vymazat osobní data žalobce z rejstříku dlužníků vedeného zájmovým sdružením právních osob SOLUS, k němuž podle žalobce došlo na základě zápisu provedeného žalovanou.

Z předloženého soudního spisu Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 10 Nc 2796/2010, a z podaní navrhovatele vyplynuly následující skutečnosti:

Dne 24. 9. 2010 podal žalobce u Obvodního soudu pro Prahu 4 návrh, kterým se domáhal vydání předběžného opatření, jímž by žalované byla uložena povinnost *„nejpozději v první pracovní den, následující po dni doručení tohoto usnesení, anulovat svůj zápis navrhovatele ze dne 15. 3. 2010 do registru dlužníků SOLUS zájmového sdružení právnických osob, se sídlem Antala Staška 510/38, 140, Praha 4 – Krč, resp. v téže lhůtě učinit všechny potřebné úkony směřující k tomu, aby uvedená registrace navrhovatele byla tak rychle pryč, jak jen možno a bez jakýchkoliv pozůstatků vymazána jako od samého počátku*

nedůvodná. O tom je odpůrce povinen navrhovatele neprodleně vyrozumět a osvědčit, že se tak stalo.“ V návrhu mj. uvedl, že je dlouholetým zákazníkem žalované a že byl žalovanou nedůvodně zapsán do registru dlužníků SOLUS „*z důvodu neuhrazení telekomunikačních poplatků u modemu CDMA se CN 601 091 414, který byl zřízen dne 14. 1. 2010.*“

Obvodní soud pro Prahu 4 (dále též „soud prvního stupně“) usnesením ze dne 27. září 2010, čj. 10 Nc 2796/2010 - 6, řízení o vydání předběžného opatření zastavil s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Úřadu pro ochranu osobních údajů, rozhodl o vrácení soudního poplatku a jistoty žalobci, a dále o náhradě nákladů řízení. V odůvodnění písemného vyhotovení usnesení soud prvního stupně s odkazem na § 7, § 103, § 104 odst. 1 o. s. ř. a dále na § 21 odst. 1 až 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále již zákon č. 101/2000 Sb.,“ nebo „zákon o ochraně osobních údajů“) pouze uvedl, že „*Na základě výše uvedené právní úpravě* (úpravy) *soud řízení zastavil pro nedostatek pravomoci a rozhodl o postoupení věci Úřadu pro ochranu osobních údajů.*“

Navrhovatel ve svém návrhu odmítá svou pravomoc k rozhodnutí v uvedené věci a navrhuje, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb. o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále již „zvláštní senát“) rozhodl o tomto negativním kompetenčním sporu tak, že příslušným v předmětné věci je soud. Navrhovatel je toho názoru, že ustanovení § 21 odst. 1 a 3 zákona č. 101/2000 Sb. mu nezakládá pravomoc k řešení soukromoprávních sporů. Navrhovatel jako dozorový a správní orgán má pravomoc pouze provádět veřejnoprávní kontrolu zpracování osobních údajů a dále pravomoc vést správní řízení o uložení sankce za správní delikt (§ 46 zákona č. 101/2000 Sb.) a o povolení předání osobních údajů do zahraničí (§ 27 cit. zák.). Řešení individuálních sporů, na jehož základě by bylo možné jedné ze stran uložit povinnost něco konat, je v oblasti ochrany osobních údajů svěřeno soudům. Na podporu tohoto názoru navrhovatel odkazuje též na znění důvodové zprávy k zákonu č. 439/2004 Sb., kterým byla příslušná ustanovení § 21 zákona č. 101/2000 Sb. upravena tak, aby nebylo pochyb o tom, že Úřad není příslušný a nemá pravomoc k vedení sporných řízení. Kromě toho navrhovatel na podporu své argumentace také odkazuje na usnesení zvláštního senátu ze dne 24. 2. 2010, sp. zn. Konf 56/2009, v němž zvláštní senát mj. uvedl, že z § 21 a § 29 zákona o ochraně osobních údajů již od roku 2004 nevyplývá jakákoli pravomoc Úřadu týkající se zajišťování opatření k nápravě ve smyslu poskytnutí zadostiučinění.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

S účinností od 1. ledna 2003 se postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s právem Evropských společenství, mezinárodními smlouvami, kterými je Česká

republika vázána a k naplnění práva každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromí upravuje práva a povinnosti při zpracování osobních údajů a stanoví podmínky, za nichž se uskutečňuje předání osobních údajů do jiných států (§ 1).

Pokud subjekt údajů (jímž je ve smyslu § 4 písm. d/ cit. zák. fyzická osoba, k níž se osobní údaje vztahují) zjistí nebo se domnívá, že správce (jímž je ve smyslu § 4 písm. j/ každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj) nebo zpracovatel (jímž je ve smyslu § 4 písm. k/ každý subjekt, který na základě zákona nebo pověření správcem zpracovává osobní údaje podle zákona č. 101/2000 Sb.), provádí zpracování jeho osobních údajů, které je v rozporu s ochranou soukromého a osobního života subjektu údajů nebo v rozporu se zákonem, může a) požádat správce nebo zpracovatele o vysvětlení, nebo b) požadovat, aby správce nebo zpracovatel odstranil takto vzniklý stav. Zejména se může jednat o blokování, provedení opravy, doplnění nebo likvidaci osobních údajů. De lege lata ovšem subjekt údajů nemá právo obrátit se přímo na Úřad ke zjednání nápravy v uvedeném směru; Úřad tudíž nemá pravomoc rozhodovat o takto podaném návrhu, neboť k tomu je oprávněn toliko soud.

Z těchto vyložených důvodů proto zvláštní senát podle § 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. rozhodl tak, jak se podává z výrokové znělky tohoto usnesení.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. září 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu